

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdanie popoldne, večerno izdanie pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . 13 K 20 h ali gl. 6-60
pol leta . . . . . 6 „ 60 „ 3-30
četr let . . . . . 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarza v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanie.)

Uredništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Naplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglasje plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gl. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Ljudska volja naj odloča pri prihodnjih državnozborskih volitvah!

„Vox populi, vox Dei“

Odkar se je organizovala in proglasila na Goriškem narodno-napredna stranka, prihajata ljudska volja in ljudsko mnenje vedno več in več do tiste veljave, katera jima pritiče. Naša stranka se je postavila takoj s početka na pravo stališče, da treba v politiki upoštevati voljo, mnenje in želje ljudstva tako, da na podlagi teh se more kaj ukreniti ne pa po mislih kakoga posameznika. Trditev, da stoji naša stranka na prej označenem stališču, podpira očitno vsa organizacija, kakor se je razvila in se vedno krepkeje razvija po deželi po naših zaupnikih in drugih pristaših naše stranke. Kar možje po deželi ukrenejo, to se sporoči stalnemu odboru v Gorici, ki pretresa sporočene reči ter si vé uravnati na podlagi istih svoje postopanje na to ali na ono stran. Z dežele torej se steka v sredino nje, to je v Gorico, mnenje ljudstva, in tu dobiva isto svojo veljavno obliko v naši politiki.

Včasih pa ni bilo tako! V člankih zadnjih časov smo pokazali že več razlik, ki obstoje med narodno-napredno stranko in katoliško narodno, ali pa, če hočete, „Slogo“. V „Slogi“ je gospodaril v največ slučajih sam dr. Gregorčič prav absolutistično. Koliko rečij, kakor okrožnic in sličnega, je ukrenil dr. Gregorčič brez vednosti in soglasanja drugih odbornikov, in kolikokrat je pokazal svoj absolutizem, kateremu se je bilo treba pokoriti, če ne...!

Današnji dan zopet straši „Sloga“ po deželi s svojimi klavernimi shodi. Na teh shodih se poleg najpodlejšega obrekovalja in laganja, katero prihaja ponajveč iz posvečenih ust, agituje za dr. Gregorčiča in „Slogo“, in seveda s tem za bližnje državnozborske volitve. V tem agitovanju se zrcali povsodi absolutizem dr. Gregorčiča, ali pa, če hočete, „Sloge“! Kakor on ukaze, tako mora biti in nič drugače. „Ljubljenec naroda“ je odločil tako, torej tako mora biti. Tu ni ugovora! On bo postavil kandidate goriškim Slovincem za prihodnje državnozborske volitve, in kar ukrene v tem pogledu, to mora držati, kakor pribito!

Da je to res, treba pregledati le resolucijo, katero je spustil Grca po svojem najnovejšem podrepniku Faganelu iz Oseka v svet na volilnem shodu na Veliki Otavi! Ta resolucija se glasi: „Dne 14. oktobra na Veliki Otavi pri Šempasu zbrani volilci popolnoma zaupamo dr. Antonu Gregorčiču, se mu zahvaljujemo za njegovo nesebično in požrtvalno delovanje ter priporočamo in bomo volili tiste kandidate za državne poslance, katere bo predlagal dr. Gregorčič in njegova stranka“. Torej tiste bodo volili, katere bo predlagal dr. Gregorčič! „Radi lepšega“ je pridjano k tem besedam se „in njegova stranka“. To je razumeti tako: on bo predlagal in odločil, „stranka“ pa isto potrdi v največji udanosti in ponižnosti.

Torej zopet velikanska razlika med narodno-napredno stranko in katoliško-narodno, ali, če hočete, „Slogo“!

Dotim se uposteva v naši narodno-napredni stranki glas ljudstva, se premisluje in odloča po veljavnih pojavih naših zaupnikov po deželi, ki so v vodni dotiki z njim, ter se tako usposablja ljudska volja v merodajno obliko v naši politiki, vlada v nam nasprotni stranki med rodnimi brati v tem oziru še zastarelo naziranje, da od zgoraj doli se mora uplivati na ljudstvo ob vsaki priliki, takisto tudi ob volitvah, in to ljudstvo se mora klanjati volji nekaterih posameznikov! Tako naziranje se ne sklada z zahtevami, katere nam stavi današnja doba, v kateri se bje najhujši boj za napredne misli, ali to naziranje se sklada prav popolnoma s tistimi nameni, katere imajo klerikalci vedno pred očmi in od katerih nikdar ne odstopijo, to je: njihova lastna, osebna veljava, pred katero mora ljudstvo upogniti svojo glavo in hrbet! To stoji zapisano kot prva točka v intencijah klerikalcev vseh dežel, in istotako naših, in to nam je povedal tudi Blaž Grca na volilnem shodu na Veliki Otavi: „volili homo tiste kandidate za državne poslance, katere bo predlagal dr. Gregorčič“!

Tisto napačno naziranje klerikalcev, katero je gori označeno, je imelo ponekod, žal, tudi pri nas, za posledico to zlo okolnost, da se je smatralo državnozborski mandat za nekako osebno češčenje, nekako častno mesto, katerega se treba držati, delati pa ni potreba dosti!

Popolnoma nasprotno pa je to tam, kjer pride ljudska volja do prave veljave, kjer ona odloči, kdo bo poslanec! „Ljudski glas, božji glas“, in ljudstvo presodi gotovo prav po dejanskih razmerah, kdo more biti tisti, katerega pošlje na Dunaj. Ako se odloči za koga, ga tudi pozna in ve, zakaj se je odločilo zanj iz svoje proste volje! Tak poslanec pa čuti tudi v sebi dolžnost, izvrševati poverjeni mandat, delati z istim po volji in željah ljudstva, in sicer delati obilo, ne pa smatrati mandat samo za nekako osebno češčenje, samo za nekako častno mesto. Tisti časi so minuli, ko so se smatrali mandati le za častna mesta, današnji dan, ko so nastopili drugi časi, v katerih kipi vedno bolj na dan glas zatiranega ljudstva, smatramo take mandate polne odgovornosti, polne težkega dela poleg časti!

Zato pa naj bodo naši prihodnji poslanci le taki možje, katere postavi na ta častna mesta z delom ljudska volja, in to naj se zgodi tudi pri bližnjih državnozborskih volitvah!

„Pameten in plemenit mož“ dr. A. Gregorčič.

„Gorica“ je podtahnila drž. pravd. namestniku in A. Gabrščku v usta, da sta govorila o „pametnem in plemenitem možu“ dr. A. Gregorčiču. — Resnica je le to, da je Gabršček dejal, da bo dr. Gregorčič, ki je vendar pameten mož, razumel velikost razžaljenja v „Gorici“ in mu da zadoščenje. Ali pokazalo se je, da je bil dr. Gregorčič edini, ki žaljenja ni hotel razumeti, marveč se je zviljal in je vso peklensko zlobo svoje „Gorice“ opravičeval tako, da ga je zavrnil celo javni obtožitelj. Ubogi Gabršček je imel torej o Gregorčiču predobro mnenje. Dokaz temu je inkriminovana dopisnica sama. Obrnil se je do dr. Gregorčiča, ker je menil, da on, katoliški svečenik, bo ločil politika od cloveka, in da se mu obudi malce tista vest, ki mora dati tudi politiskemu nasprotniku, kar mu tiče. Seveda se je pokazal dr. Gregorčič v vse drugačni luči, ki mu je potegnila z obraza marsikako krinko, pod katero se je doslej skrival.

Dr. Gregorčič je bil kot priča zaprisežen, dasi se je dr. Triller temu upiral. Preiščimo

malce dr. Gregorčiča „pamet in plemenitost“, kakoršna se nam kaže iz njegovih izjav, danih pod prisego.

Dr. Gregorčič je večkrat ponovil, da načeloma „Soče“ ne čita, pač pa prečita celo „Gorico“.

Denimo, da je to resnica! Kaj sledi iz tega? Pač gotovo le dovolj čudno dejstvo, da voditelj ene politične stranke niti ne čita glasila druge stranke, proti kateri se bori. Ali ni potemtakem tak boj le — boj z mlino na veter? Nekaj takega bi se ne upal reči noben drug politik. Ako noče hoditi po svetu z glavo v žaklju, mora čitati pač glasilo nasprotnne stranke. Celo priprosti naši rojaki si naročajo ali vsaj čitajo liste raznih strank, da čujejo tako več zvonov in lože prav sodijo, a voditelj klerikalne stranke izjavlja pod prisego, da „Soče“ niti ne čita! Ali se boji, da bi mu ne zbujala tistega svetlega čustva, kateremu pravimo — vest? Rekli smo že mnogokrat, da dr. Gregorčič je velik sofist in da svojo vest kaj na lahko tolaži! — Ali če tudi čita samo „Gorico“, vprašamo: Kako more njegova vest tako mirovati, da molči k vsem lumparijam, ki prihajajo po njej v svet? Odgovor v drugem delu tega članka.

Ali razprava sama je dognala, da se je dr. Gregorčič sam postavil na laž. Kar naravnost neverjetno je, kako je ta mož v svoji veliki „plemenitosti“ do Gabrščka zgubil nit pameti ter nam sam dokazal, da je bila opravičena zahteva dr. Trillerja, da se mu ne sme dovoliti prisega. — Eto dokaz.

Dr. Gregorčič je vložil 17. aprila svojo drugo ovadbo na c. kr. drž. pravd. v Gorici in na višje drž. pravd. v Trstu. — Dr. Triller je vprašal na obravnavi Gregorčiča, ali je to ovadbo vložil sam od svoje volje ali po posvetovanju in sklepu političnega odbora? — Dr. Gregorčič je odgovoril doslovno: „Drugo ovadbo sem vložil spontanno“, t. j. sam iz svoje volje... V tisti ovadbi pa dr. Gregorčič, ki „Soče“ ne čita, navaja celo vrsto stvilk te preklicane „Soče“, v katerih je bilo tiskano kaj takega, kar je množilo v njegovih junaških prsih strah pred Gabrščkom. — Ta znameniti „ljubljenec naroda“, ki izjavlja pod pisego, da „Soče“ ne čita, izpove isto takó pod prisego, da je vložil 17. aprila spontanno ovadbo, kateri je pa priloženih mnogo „Soč“ in imenovanih mnogo člankov,

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Bil je brez toge, ker je običaj veleva odkladati togo pri gostijah. Teió mu je pokrivala samo škrlatasta tunika brez rokavov, v katero so bile všite srebrne palme. Rami je imel goli, ozalšani po vshodnem običaju z dvema širokima zlatima naramnikoma. Na glavi je imel venec iz cvetic. S svojimi nad korenitim nosom zrastlimi obrvi, s ponosnimi očmi in z zarjavelo poltjo je bil kot nekaka poosobljena podoba mladosti in moči. Ligiji se je zdel tako lep, da je, ko se je otrešla poprejšnjega ganutja, komaj mogla odgovoriti:

»Bodi pozdravljen, Marko!»

Vinicij nadaljuje:

»Srečne moje oči, katere te vidijo, srečna ušesa, katera čujejo tvoj glas, ki mi je milejši, nego glasovi piščalke in citer. Ko bi mi bilo naročeno, naj izbiram, kdo ima na gostiji počivati poleg mene, ti, Ligija, ali Venera, izbral bi si tebe, ti oboževana!»

In uprl je pogled nanjo, kakor bi se hotel nasititi s tem pogledom, kar požiral je z očmi njeno lepoto, in njegov pogled je razodeval srečno ter neskončno ljubezen.

»Vedel sem, da te zagledam v hiši cesarjevi«, je nadaljeval, »toda ko sem te zagledal, se je polastilo

moje duše tako veselje, kakor bi me bila iznenadoma doletela ta sreča.»

Ko se je zavedla Ligija in začutila, da jej je on v tej hiši najbližji in jedini znanec, je jela z njim govoriti. Povpraševala ga je po vsem, česar ni razumela, in kar jo je napolnjevalo s strahom. Od kod je vedel, da jo dobi v cesarjevi palači in čemu je tukaj? Čemu jo je cesar odtrgal od Pomponije? Ona se tu boji ter se hoče vrniti. Umrta bi od koprnenja, ako bi ne imela nadeje, da se Petronij in on potegneta za njo pri cesarju.

Vinicij jej pojasni, da je izvedel za njeno usodo od samega Aula. Čemu je tukaj, tega ne vé. Cesar nikomur ne dá pojasniti zastran svojih povelj. Vsekakor pa naj se ne boji, ker je on, Vinicij, pri njej ter tudi ostane pri njej.

Rajše bi izgubil pogled, nego bi njo izgubil izpred očíj, rajše bi izgubil življenje, nego njo zapustil. Ona je njegova duša, zato je bo tudi čuval tako kakor svojo dušo. Postavi jej doma oltar kakor svetemu božanstvu in daruje jej miro in alou ter cvet z jablane.... In ako se boji v hiši cesarjevi, pa tudi dalje v tej hiši ne ostane.

Dasiravno je bilo v njegovih besedah nekoliko lažij, se je vendar zdelo Ligiji, da govori resnico, kajti njegovi občutki so bili zares resnični. Prevzelo ga je v istini odkritosrečno pomilovanje; njene besede so mu segale v dušo tako, da se ni mogel premagati, zlasti ko se mu je jela zahvaljevati ter ga zagotavljati, da ga bo imela Pomponija rada za njegovo dobroto, ona sama pa mu bo vse življenje hvaležna. Zdelo se mu je, da se nikdar v življenju ne more upreti taki prečniti. Njegovo srce se je začelo tajati. Njena krasota je napajala njegove občutke, zakoprnel

je strastno po njej, toda ob enem je začutil, da mu je zares draga in da bi jo zares zamogel častiti kot nekako božanstvo. Ob enem je čutil tudi potrebo, govoriti o njeni lepoti in o svojih občutkih. Ker pa je trušč na gostiji postajal čimdalje večji, radi tega se je primaknil bliže k njej ter jej jel šepetati ljubeznive besede, ki so mu izvirale iz globine duše, zvonče kakor godba ter opojne kakor vino.

In vpijanil jo je. Med temi tujci, ki so jo obkoljevali, se jej je zdel vedno bližji, vedno dražji ter udan jej od vse duše. Pomiril jo je; obljubil jej je, da jo hoče rešiti iz hiše cesarjeve, da je ne zapusti in da jej hoče služiti. Poprej je govoril v hiši Aulovi le splošno z njo o ljubezni in o sreči, kakoršno zamore ona podeliti, sedaj pa jej je dejal naravnost, da jo ljubi, da mu je najljubša, najdražja.

Ligija je prvič v življenju slišala take besede iz moških ust ter poslušaje jih čutila, da se nekaj sprebuja v njej, kakor iz spanja, da jo obkoljuje nekaka sročca, v kateri se neizmerno veselje meša z neizmernim nemiro. Lice jej je zalila rudečica, srce jej je močno bilo, ustnice so se jej vsled čudenja odprle. Polastil se je je strah radi tega, da posluša tako govorjenje, a vendar bi za vse na svetu ne hotela preslišati niti jedne besede.

Časih je poslušala oči, pa znovič obračala k Viniciju pogled, jasen, bojazljiv in ob enem radoveden, kakor bi mu hotela reči: nadaljuj! Trušč, godba, vonjava cvetic, vonjava arabskih kadil jo je jela znovič omamljati. V Rimu je bila navada ležati pri gostijah, toda doma je bil Ligijin prostor med Pomponijo in malim Aulom; sedaj pa je počival poleg nje Vinicij, mlad, hraber, koprneč mož — in ona, čuteča toploto, ki je prihajala od njega, je začutila ob enem sramež-

drugih držav. — Mi Slovenci pa se ne znamo prav nič okoristiti teh konzulatov. Smo se preveč starokopitni v vsakem oziru.

Žene inšpektorke. — Na Sakssem se uvaja posebna vrsta nadzorstva za obrambo zakona o obratih. Okrajnim političkim uradom so pridružene žene inšpektorke, katerih naloge so: posecati delavnice, v katerih so večinoma žene uslužbene. Poslednje dni sta bili dve take nadzorkinji imenovani, jedna za okraj saskokameniški, jedna za okraj cvikavski. Kdaj se pri nas neki uresniči kaj podobnega? Treba bi to bilo. Avstrijske vlade tako rade posnemajo Nemčijo v najrazličnejših uredbah, na primer glej: „pikelhaube“ pri žandarjih in podobno. Kdaj pa vendar začne Nemčijo posnemati na gospodarsko-socialnem polju? Radi bi čakali kaj takega!

Damastovo svileni blago gl. 9-00
in višje! — 12 metrov! — poštnine in carine prosto! Vzorec z obratno pošto; ravno tako črne, bele in barvane „Hennebergove svile“ od 45 kr. do gl. 14-65 m.
G. Henneberg, tovarnar svile
(4) (c. in kr. dvorni zalagatelj) v **Carthu.**

Visokošolec, zmožen nemščine, francosčine, poljščine, ruščine ter malo italijanščine poučuje vspešno v vseh strokah, tudi gimnazijskih od 5. do 7. ure podolnó v ulici **Morelli št. 27, I.**

Visokošolec prevzame v predpoldnevem času mesto korespondenta za nemščino, francosčino, poljščino in ruščino. Ponudbe na naslov: **L. de Stanski, ulica Morelli št. 27, I.**

Odlikovana cvetličarska obrt
Anton Štolfa
v Vrtni ulici št. 17
priporoča
bogato izbiro nagrobnih vencev
iz svežih ali suhih cvetlic,
od 2 do 100 kron.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetlino
Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino

Tovarna uzornih telovadnih priprav
JOS. VINDYŠ - A,
v Pragi na Smihovu
(Praba-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sofiskih in šolskih telovadnic
po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.
V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoču-
očih sprisal domačih in inozemskih.
Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmčnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.
Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in nepoštni
prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici.
Gospodarska ulica št. 7.

Velika zaloga manufakturnega blaga.

Priporoča cenj. odjemalcem svoje v obširni izbiro dospelo novo sveže blagó za jesensko in zimsko dobo, za ženske in moške; vsakovrstna sukna, kot: **Loden, Cheviot, Kammgarn** i. dr.

Krasna izbira volnenin, forštajnov (porhet), „Lawn Tennis“ i. dr. za ženske obleke.

Priporoča izborna perilo, bombažasto in cvirna, katero prejema iz prvih slezkkih tovarn; med temi ima tudi preproge, namizne prte, zavese, žepne rute, bombažaste in cvirna, blago za blazine, plahte, kovre, žamet in pliš v vseh barvah; prtenino, ogrinalke itd. Lepo perilo za moške in sicer: srajce, ovratnike, zapestnice, prsnike, ovratnice, nogovnice, Jäger-srajce, za hribolazce itd. itd.

Vse po najnižjih in zadnjih cenah brez pogajanja.

Na željo se pošlje tudi vzorce, poštnine proste.

Išče se prostore za delavnico,
pripravne za ključavničarsko obrt bodisi v mestu ali na deželi. — Ponudbe naj se pošiljajo na naše upravništvo.

Tovarna lanenega cvirna

Jos. Iv. Langer

Post Bukowitz pr. Hohenstadt na Moravskem
priporoča svoj izdelek vseh vrst svetlo-
beli barvi za ročno izdelovanje čipk dva-, tri- in
večkratno vseh števk in barv.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nanski ulici 3,
(nasproti nanski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako-
vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-
nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd.
vse po zmerani cen. — Naročila za deželo izvršuje
točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo
tiskarno črk na perilo

100 do 300 gl. mesečno

lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh
krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž.
papirjev in srečk, a da ni potrebna glav-
nica in ni nikak nevarnost. — Ponudbe
pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche
gasse 8 Budapest.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, **briskih, dal-
matinskih in isterskih vinogradov.**
Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 66 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerne. Postrežba poštna.

Lekarna Cristofolletti v Gorici

Prave in edine želodčne kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice **vradijo vedno preobnavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. **Okrepé pokvarjeni želodec storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost).** Te kapljice tudi storé, **da človek raji je.**

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofolletti v Gorici.

Goriška ljudska posojilnica

registrovano društvo z omejeno zavezo
v Gorici

Gospodarska ulica št. 7, I. nadstropje
v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni član društva, in se obrestujejo po 4½%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in sicer na menjice po 6% in na vknjizbe po 5½%.

Uradije vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K 1.400.000.
Poštno-hran. račun št. 837.315.

Naznanilo.

Podpisanec uljudno naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel s 1. oktobrom staroznano gostilno

„Al bon Furlan“

v ulici sv. Ivana št. 8

kjer toči pristna briska, vipavska in istrska bela in črna vina ter vedno sveže pivo. Izborna kuhinja postreže gostom o vsakem dnevnem času z okusnimi mrzlimi in gorkimi jedili.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča udani

Peter Vouk,
gostilničar.

Prva slovenska odlikovana krojaška delavica v Gorici.

Anton Krušič,

krojaški mojster in trgovec, Vrtna ulica št. 10.

Izdeluje vsakovrstne moške obleke po vsakem kroju ter za vsaki stan.

Ima tudi bogato zalogo domačega in angleškega sukna vseh vrst za vsak letni čas.

Naročila z mesta in dežele sprejema in izvršuje hitro in točno. — Daje se tudi na tedenske ali mesečne obroke.

Vojaških invalidov velika **zлата in srebrna loterija.**

Predzadnji teden

Glavni dobitnik **60.000** kron

v gotovini z 20% odbitkom.

Ivalidne srečke po 1 krono

priporočajo: **G. Gentili, V. A. Jona, Michelstädler & Comp., A. Pincherle.**

Cirkus bratov Nemeček

ostano tukaj do prih. nedelje. — Nastanjen je v Vrtni ulici (Fondo Ceconi). Družba sestoji iz 30 oseb in 16 izvrstno dresiranih konj. Cirkus je pokrit ter igra v vsakem vremenu.

Jutri v nedeljo 28. t. m. bodo

dve veliki odslovni predstavi,

prvi ob 4. pop., druga ob 8. zvečer s popolnoma novim programom,

ki obstoji iz višje jahalne umetnosti, konjske dresure, perzijskih in japonskih iger ter narodnih plesov.

Po predstavi ob 4. uri pop. spusti se **zračni balon**, kateri plove do 1500 metrov višine.

Blagajna se otvori ob 7. Začetek ob 8. uri zvečer.

VSTOPNINA:

Sedež 50 kr., I. prostori 40 kr., II. prostori 30 kr., galerija 15 kr.

Cirkus ima lastno godbo.

Za mnogobrojen obisk prosi

Ravnateljstvo.

Dr. Rosa balzam

za želodec

Pražko hišno mazilo

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano **domače zdravilo**, katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lahko odvaja. Pri rednemu uporabljanju ojačuje prebavne organe in drži v pravem toku. Velika steklen. 1 gl., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljavano hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažuje deluje na vročino ter holecine. V obrokah po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so zaznamovani s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja, c. kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Spurnerove ulice,

potem v Gorici v lekarnah Cristofolletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironcoli.

Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani
špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnik plem, srečk, novcev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Za varovanje proti kurznj izgabi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun iz na girokonto s 4½% nlm obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga. Eskompt menjic najkulantneje. Borzna naročila.